

Miłość i smutek – z rep. Tadeusza Millera

Gdyby można stłumić żal
Kiedy zbliża się rozstanie
Zmienić serce w zimną stal
Obojętnie odejść w dal
Nie myśleć, że tam
Czyjeś serce z bólu drży
Nie szukać spojrzeń, których
Długo będzie brak
Nie wracać do minionych
W szczęściu owych dni
Szczęśliwy, kto potrafi tak
Miłość i smutek wciąż idą w parze
I zawsze trudno rozłączyć je
Tak jest od wieków, tak zwyczaj każe
Choć sercu ciężko, choć sercu źle
To właśnie droga ludzkich przeznaczeń
A czy się zmieni może, kto wie?
Miłość jest piękna lecz po co płacze
Zamiast radośnie uśmiechać się

Miłość jest piękna lecz po co płacze
Zamiast radośnie uśmiechać się

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych